

naturlig Hjælp ud af Vanskelighederne for den normale svangre Kvinde og hendes Barn saa Mindretallet i et fortsat energisk Arbejde gennem Moderhjælpsinstitutionen (der tager Sigte paa etisk, økonomisk og sanitært at støtte Moderen), i en Udbygning af Børneforsorg, navnlig den forebyggende, og — om fornødent — i en Videreførelse af Sterilisationsloven paa Frivillighedens Grund.

I Bemærkningerne til Lovforslaget oplyste *Justitsministeren*, at det oprindelig forekom Justitsministeriet, at Kommissionsflertallets egen Argumentation — i Forbindelse med Uigennemførligheden af den sociale Indikation (se straks nedenfor) — rent logisk som Hovedregel maatte føre ud i *Frihed for Straf*. Et i saa Henseende udarbejdet Forslag dannede da ogsaa Grundlaget for det samlede Ministeriums nærmere Drøftelser af Sagen, men fik ikke Tilslutning fra nogen Side, idet man heroverfor fremhævede ikke alene Kommissionens egne Betragtninger om Svangerskabsafbrydelsens Samfundsfarlighed og Naturstridighed samt Straffrihedens formentlige Konsekvenser for Samfundslivet og Forholdet mellem Kønnene, men tillige pegede paa det russiske Eksperiments Fallit. Afgørende for Regeringens Synspunkt var dog den Betragtning, at naar man — som ogsaa fremhævet af Kommissionen — hidtil havde lagt en overvejende Vægt paa Straffens (svigtende) Betydning og til Gengæld forsømt gennem Oplysning og Hjælp af forskellig Art at støtte de vordende Mødre tilstrækkeligt, saa maatte det rigtige Synspunkt være dette: Kun at tillade Fosterfordrivelse i Tilfælde, hvor Hensyn til Kvindens Liv eller Helbredstilstand eller til det ventede Barns formentlige Underlødighed (Aandssvagheit m. v.) efter en almindelig Betragtning maatte gøre Indgrebet naturligt og forsvarligt, hvorimod det maatte være Samfundets uafviselige Pligt i øvrigt at støtte den sunde og normale Kvinde til Gennemførelse af sit Svangerskab, naar Vanskelighederne nærmest var af økonomisk Art. Og i hvert Fald maatte dette være det afgørende Synspunkt, indtil man saa, hvilke positive Forholdsregler til Betyggelse af de vordende Mødres og ventede Børns Eksistens *Befolkningsskmissionen* maatte foreslaa.

Det var i øvrigt efter Regeringens Opfattelse *princielt og praktisk umuligt* at anerkende et almindeligt Begreb som »social Indikation«. »Det er principielt urigtigt« — hed det i Bemærkningerne — »og en umulig Opgave for en Stat gennem sine Embedsmænd at optræde som officiel Fosterfjerner. Der kan være Spørgsmaal enten om Straf eller Tilladelighed, men i al Almindelighed at gøre det til en Statsopgave at overveje, om den enkelte skal have sit Foster fjernet eller ej, fore-